

TEN DEN NA GOLGOTĚ

Nechť Ti Pán žehná bratře Neville. Velice Ti děkuji. Dobré ráno přátelé. Považuji to za výsadu, že se můžeme znova dnešního rána nacházet v této modlitebně, abychom sloužili Pánu a to na cestě zvěstování Slova a modlitby za nemocné. Jsem velice vděčný za tento den.

Byl jsem překvapen, jakmile jsem vstoupil. Přišel ke mně jeden bratr a řekl: “Nechci postupovat tím způsobem jako ten nehodný, malomocný člověk, který byl uzdraven”. Byl to bratr Wright. Modlil jsem se za něho a Pán ho úplně uzdravil. Přišel ke mně lkajíc, stiskl mi ruku a řekl, že touží poděkovat Pánu za uzdravení. Toužil se odvděčit a poděkovat. Všechno ustalo. Cítí se zcela dobře. Jsme vděční za tato svědectví.

Jsme šťastni... Pokud si pamatuji jednou někdo řekl: “Raduji se, když mi je řečeno, pojďme do domu Páně”. Pro křesťana je to výsada a radost jít do domu Páně.

Když hledím dnes ráno kolem, vidím tak mnoho přátel, že jsem tím uchvácen. A nyní očekáváme na to, že Pán nám dá v toto ráno prožít překrásné chvíle. Čekáme, že Bůh požehná naše duše a bude nám sloužit v těchto věcech kde máme potřeby. Když hledím na toto shromáždění a kdybych měl vyjmenovat všechny moje přátele, kteří se zde nacházejí, zaujalo by to větší část dnešního rána. Cítím se dobře, když se mohu navrátit do této modlitebny a vidět lidi a moci se s nimi setkat. . .

A co teprve, až budeme v nebi a potkáme se tam na dobu nekonečného věčného společenství, které budeme prožívat kolem trůnu Božího, budeme se těšit z těch všech požehnaní. Budeme přetvořeni na Jeho podobu, na Jeho obraz, a budeme mít v sobě Jeho Ducha, abychom Ho mohli velebit a sloužit Mu po celou věčnost a necítit žádnou únavu!

Pomyslete jen na to. Není tu nic co by mohlo přijít na mysl, nebo co bychom chtěli učinit, co by nás po chvíli neunavilo. Charlie, myslím, že ty i já jsme lovu veverek věnovali více pozornosti než kterékoli jiné oblíbené činnosti, ale jak víš i to nakonec unaví. Já mimo to miluji výlety, procházky, ale potom cítím únavu a toužím dělat něco jiného. Miluji také jezdit autem.

Někdy se cítím unaven, vyčerpán a nervy mám až na prasknutí. Když sedám do mého automobilu, vy jíždím z domu a když držím volant v rukou, jedu cestou a zpívám: “Jsem tak šťasten, když mohu říct, že jsem jeden z nich”, nebo něco jiného. Držím volant a zpívám, podupávám nohou a vykřikuji. Ale po chvíli cítím únavu a vracím se domů a začínám něco jiného. Ale jestli jde o to, velebit Boha v tom novém království, tam nebudeme cítit již únavu, ani na okamžik. Budeme prožívat

jedno požehnání za druhým, ale za tím účelem musíme být nejdříve přeměněni. Nezůstaneme takovými jakými jsme nyní. Budeme jinými, jinými stvořeními, ne takovými jakými jsme nyní. Z toho se radujeme.

Měl jsem na mysli něco, ale nevím bratře Charlie, zda jsem se již o tom zmínil nebo ne. Před nějakým časem jsem byl s ním v Kentucky a on mi řekl: “Bratře Branhame, co si myslíš o tom? Budeme v tisíciletém království ty i já také lovit veverky?”

Odpověděl jsem: “Charlie myslím, že ne”.

Řekl: “Ale my máme tak rádi ten lov. Co pak si myslíš, že to nebude v tisíciletém království?”

Řekl jsem: “Ne, protože v tisíciletém království se nebude nic zabíjet”.

Řekl mi: “Vždyť to máme tak rádi”.

Odpověděl jsem: “Charlie, kdybych tě mohl přesvědčit o tom, žeš kdysi byl vepřem a potom jsi byl vyzdvižen, aby ses stal lepší bytostí, zda by ses chtěl ještě navrátit a těšit se rozkošemi vepře?”

Odpověděl: “Ne”.

Řekl jsem mu: “A tak, jak vidíš, budeš o tolik výš, o kolik jsi nyní jako člověk výš než vepř. A nikdy nebudeš mít tužbu, aby ses stal ještě vepřem. A jestliže to dovedeš vynásobit po deset tisíckrát, takový budeš, když budeš přeměněn z nynějšího stavu do toho, ve kterém se máme nacházet. Již nikdy nebudeš mít tužbu, aby ses stal bytostí lidskou.” To je pravda, budeme něčím jiným. Jsem šťasten při pomýšlení na ty věci. Přece vím o tom, že jednoho dne se povzneseme výše.

Jestliže Pán bude chtít příští neděli kolem . . . Potom odjedu do Wyoming s mým milým přítelem, nebo do Idaho, s mým milým přítelem bratrem Minor Arganbright a s bratrem Clayton Sonmore, kteří jsou ze společnosti křesťanských obchodníků.

A potom v dalším týdnu, sedmého, mám být v Dallas v Texasu, na sjezdu Hlasu uzdravování a mám mít kázání sedmého večer. Potom se mám vrátit s bratrem Arganbright i s křesťanskými obchodníky do Idaho a možná jeden večer prožijeme před mým odjezdem v Minneapolis. Potom ještě jednu snídani u křesťanských obchodníků.

Dá-li Pán, příští neděli toužím znova být v této modlitebně a jestli mi dovolí a bude to vůle Páně, toužím mluvit na téma: “Bouře ve vichru”. Ovšem bude-li Pán chtít.

Zdá se mi, že celý týden jsem měl tu věc na srdci. Jedno ráno, brzy ráno, bylo to kolem čtvrté hodiny, jsem se vzbudil a obdržel jsem následující myšlenku: “TEN DEN NA GOLGOTĚ”. Na to téma bych chtěl mluvit dnešní ráno. “TEN DEN NA GOLGOTĚ”.

Chtěl bych číst. Otevřme naše Bible na tom místě Písma Svatého, které je v evangeliu sv. Matouše 27. Budeme začínat od 27. verše a chceme přečíst oddíl Písma Svatého, který pro nás bude dnes základem. Chceme-li ihned začít a po kázání toužíme ještě prožít chvíli služby spojenou s modlitbou za nemocné.

Když jsem zde byl naposled, mohu vidět stopy změn vykonané na základě mé nové služby. Mohu slyšet více svědectví, která přicházejí z míst, ze kterých po dlouhou dobu nepřicházela žádná svědectví. Záleží to na tom, aby se navázal kontakt s osobou, a to i bez ohledu na množství zjevených nadpřirozených projevů. Přesto, jak vidíte, uzdravení se musí opírat o individuální viru.

Jestliže jednotlivec má viru, je to tak, jako když Duch Svatý se pohyboval nad shromážděním a řekl o určitých událostech, které se mají stát : “Jmenuješ se tak a tak. Přicházíš z toho a toho místa. Dopustil jsi se určité věci, nebo stane se to tímto způsobem.” Můžeme vidět jak všechno to, co se děje takovým způsobem a jak určití lidé, kteří tam sedí, vidí ty věci a říkají: “To musí být Bůh. Přijímám své uzdravení.” Ale mimo to všechno, ti lidé říkají: “Polož na mne ruce a modli se, abych byl uzdraven”.

To v Americe nás naučili tento způsob, tímto způsobem nás naučili věřit. Konečně je to podloženo Písmem. Ale když se nacházíme v Africe nebo na jiných místech, vidíme, že když se někdy něco takového stane, všichni shromáždění se zdvíhají najednou a přijímají své uzdravení. Protože oni se nic neučili. Oni se neučili o uzdravování. A když něco z těch věcí vidí, vědí že Bůh je přítomen a že On žije. A jestliže On žije, potom je suverénní. On uzdravuje, a o to jde. Protože základ byl již položen, základ, že On je lékařem, který léčí lidi. Když vidí tuto přítomnost působící v Jeho církvi, potom říkají: “To nám stačí, nic víc nepotřebujeme”. Ale my jsme se naučili, aby na ty nemocné byly kladeny ruce a podobně. Z toho důvodu v Americe vidíme málo výsledků.

Tedy pamatujte, dá-li Pán příští neděli ráno (bratr Neville vydá ohledně toho oznámení): “Bouře ve vichru”. Dal jsem vám krátkou chvílku na to, abyste si mohli otevřít vaše Bible u Matouše 27. Začínáme číst od 27. verše z evangelia sv. Matouše. Poslouchejte pozorně to, co bude čteno.

“Tedy žoldnéři hejtmanovi, vzavše Ježiše do rathouzu, shromáždili k němu všecku rotu.

A svlékše jej, přiděli ho pláštěm brunátným.

A spleťše korunu z trní, vstavili na hlavu jeho, a dali třtinu v pravou ruku jeho, a klekajíce před ním, posmívali se jemu, řkouce: Zdráv buď, o králi Židovský.

A plijíce na něho, brali tu třtinu a bili jej v hlavu.

A když se mu naposmívali, svlékli s něho plášť, a oblékli jej v roucho jeho. I vedli ho, aby byl ukřižován.

A vyšedše, našli člověka Cyrenenského, jménem Šimona. Toho přinutili, aby nesl kříž jeho.

I přišedše na místo, kteréž slove Golgota, to jest popravné místo,

Dali mu piti octa, smíšeného se žlučí. A okusiv, nechtěl piti.

Ukřižovavše pak jej, rozdělili roucha jeho, mecíce los, aby se naplnilo povědění proroka: Rozdělili sobě roucho mé, a o můj oděv metalí los.

A sedíce, ostříhali ho tu.

I vstavili nad hlavu jeho vinu jeho napsanou: Totot' jest Ježíš, ten král Židovský.

I ukřižování jsou s ním dva lotři, jeden na pravici a druhý na levici.

Ti pak, kteříž chodili tudy, rouhali se jemu, ukřivující hlav svých,

A říkajíce: Hej, ty jako rušíš chrám a ve třech dnech vzděláváš, pomozíš sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sstupíš š kříže.

Tak podobně i přední kněží posmívajíce se s zákonníky a staršími, pravili:

Jiným pomáhal, sám sobě nemůž pomoci. Jestliže jest král Izraelský, nech at' nyní sstoupí s kříže, a uvěříme jemu.

Doufali v Boha, nech at' ho nyní vysvobodí, chce-liť mu; nebo pravil: Syn Boží jsem.

Takž také i lotři kteříž byli s ním ukřižování, utrhalí jemu.

Od šesté pak hodiny tma se stala po vši zemi až do hodiny deváté.

A při hodině deváté zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Eli, Eli, lama zabachtani! To jest: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?

A někteří z těch, kteříž tu stáli, slyšíce, pravili: Eliáš volá tento.

A hned jeden z nich běžev, a vzav hubu, naplnil ji octem, a vloživ na trest', napájel ho.

Ale jiní pravili: Nech tak, pohledíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil.

Ježíš pak opět zvolav hlasem velikým, vypustil duši.

A aj, opona chrámová roztrhla se na dvě, od vrchu až dolů, a země se třásla, a skále se pukalo,

A hrobové se otvírali, a mnohá těla zesnulých svatých vstala.

A vyšedše z hrobů po vzkříšení jeho, přišli do svatého města, a ukázali se mnohým.

Tedy centurio a ti, kteříž s ním ostříhali Ježíše, vidouce země třesení a to, co se dalo, báli se velmi, řkouce: Jistě Syn Boží byl tento.”

Skloňme své hlavy v krátkých slovech modlitby. Pane, my víme, že jsi Bohem. A nyní po přečtení tohoto Svatého Slova můžeme stále vidět, že Tvoje přirozenost se nezměnila, jsi stále Bohem. Vypadalo to tak, jakoby Ježíš neobdržel žádnou pomoc. Byl chycen skrze ruce zlých lidí, zmrzačen, poplíván, posmíván a potom pověšen na kříži, kde krvácejíc, umíral. Zdálo se, jako kdyby od nikoho nepřišla žádná pomoc, takže sám musel nakonec zvolat: “Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil”? Ale Tys jednal v té chvíli, ve které nikdo jiný nemohl jednat.

Dal jsi nám poznat Pane, že jestliže stojíme před řekami, které nejsme schopni přebrodit, nebo před horami, které nejsme schopni přejíté pak Bůh se specializuje na to, činit to, co jiní nedovedou. Jsi odborníkem v tomto oboru. Ty jsi sám věděl důvod toho dne na Golgotě. Ty jsi Bohem, bytostí neohraničenou, věděl jsi o tom, že ta hodina musí nadejít a když nadešla, dokázal si, že jsi byl Bohem. Dokázal jsi, kdo jsi Vůdcem.

Zatrásl jsi zemí a svatí, kteří zesnuli a byli v prachu, povstali. Zatemnil jsi slunce, jako kdyby přišly temnosti noci a ukázals, že jsi Bohem. Avšak stále to vypadalo, že mlčíš. Necht' bychom z toho mohli vzít ponaučení, že tak dlouho, jak chodíme v Duchu, provázeni rukou Boží, i když všechno vypadá zle, přesto můžeme hledět na Golgotu. Bůh mluví v takové hodině, v pravém čase.

Otče, Bože, prosíme o odpuštění našich hříchů a přestoupení, prosíme o vedení Duchem Svatým. Učiň to, abychom byli poslušni ve všem, co nás může potkat a věděli vždy, že Bůh činí všechno k našemu dobrému, a věděli také, že vše bude zase v pořádku.

Bud' s námi dnešního dne v tomto shromáždění. Prosíme o to, abys spasil ty, kteří jsou v takovém stavu, že mohou při jmout spasení, a hledají ho. Necht' ti, kteří hledají život věčný, jsou jim naplnění. Modlíme se o to, abys uzdravil ty, kteří jsou nemocní a ztrápeni a přišli sem proto, aby našli uzdravení. Budeme Ti za to vzdávat čest. Prosíme o to ve jménu Tvého Syna našeho Spasitele, Ježíše Krista. Amen.

Dnešního rána toužíme obrátit naši pozornost na text, který jsem za tím cílem vybral - TEN DEN NA GOLGOTĚ. Může se zdát, že k tomu není příhodná doba, že se tak má dít na Velký

Pátek. Golgota se má připomínat každý den. Už jsme toho tolik na toto téma slyšeli a četli. Kazatelé kázali na toto téma od začátků časů. Zpěváci zpívali na toto téma od věků. Proroci předpovídali tuto událost před čtyřmi tisíci lety a proroci dnešní doby nás opět obrácejí k této události, je to tak důležitý den. Je to jeden z nejmávnějších dnů, kterému Bůh dovolil zasvitnout na této zemi. Jestliže je tak důležitý pro lidský rod, Golgota, považují za správné, abychom se tam navrátili, prožili ten den a uviděli, jaký má pro nás význam. Jsem jistý, že v této pozdní hodině, ve které žijeme, toužíme hledat všechno, co je důležité a co přichází od Boha. Toužíme se zde učit všemu, co můžeme nalézt. Toužíme také poznat, co nám patří a vidět to, co Bůh pro nás učinil a zaslíbil. Proto jsme také za tímto účelem přišli do této modlitebny.

Z tohoto důvodu kazatelé káží. Studují a přemýšlí nad Písmem, očekávajíce odtud inspiraci, neboť on je veřejným sluhou lidu Božího a touží nalézt to, co Bůh chce říci ke svému lidu, co by lidem pomohlo. Může to být něco, co je usvědčí z hříchu, ale může to být také to, co jim pomůže pozdvihnout se, co jim pomůže jejich hříchy zahladit a povstat do služby Pánu. A kazatelé jsou povinni těchto věcí hledat.

Jestliže ten den je tak důležitý a je jedním z největších dnů, pohledme na tři rozdílné věci, které pro nás znamená. Mohli bychom jich vidět stovky. Tohoto jitra jsem vybral jenom tři různé, ale životně důležité věci, na které toužíme hledět po několik příštích chvil a skrze to poznat, jaký význam má pro nás Golgota. Modlím se za to, aby každý nacházející se zde hříšník, se cítil usvědčen a každý svatý padnul na svá kolena a každá nemocná osoba mohla pozdvihnout svoji tvář k Bohu a ode jít odtud uzdravená. Necht' by každý hříšník mohl být spasen a každý, kdo odpadl, mohl být navrácen a zastydět se nad sebou a každý svatý se mohl rozradovat a uchopit se nové naděje. Jedna z nejvýznamnějších věcí co Golgota znamená pro nás i pro svět je ta, že problém hříchů byl provždy vyřešen.

Na člověku se nacházela vina hříchu a hřích způsobil dluh, který žádný člověk nedovedl zaplatit. Ten trest byl tak velký, že se nenašel nikdo, kdo by mohl zaplatit ten dluh. Upřímně věřím tomu, že Bůh vlastně tímto způsobem učinil trest tak velkým, že nikdo z lidí nebyl schopen jej splatit, a potom to dokonal sám.

Tedy trest za hřích byla smrt. Narodili jsme se v hříchu, zformováni jsme v nepravosti, přišli jsme na svět mluvice lež. A pak nikdo z nás nebyl hoden, dokonce na celé zemi se nenalezl ani jeden, kdo by byl hoden. Hřích neměl svůj počátek na zemi.

Hřích se započal v nebi. Lucifer, ďábel, byl stvořením potupeným za svoje neposlušství, než ještě byl svržen na zem. Hřích se započal na nebi, kde Bůh umístil anděly a jiné bytosti za těch samých podmínek, za jakých umístil bytosti

lidské. Vědění . . . strom vědění. Strom života a strom vědění mezi tím člověk mohl vykonat svůj výběr. Když Lucifer obdržel své prvenství v tom, že mohl vykonat svoji volbu, on požádal něco lepšního, než měl Bůh. Stalo se to počátkem těžkosti.

Hřích vynucoval potrestání. Tím potrestáním byla smrt. Smrt byl trest a to znamená . . . mohli bychom tyto věci dovést do velkých podrobností, ale věřím, že je jenom jedna smrt a jeden život. Věřím, že člověk, který má věčný život, nemůže nikdy zemřít. A věřím také tomu, že existuje úplný zánik takové duše, která zhřešila. Protože Bible říká: “Duše, která zhřešila, jistě umře”. Nejde o člověka, ale o duši, která zhřešila. Tedy satan musí s určitostí zemřít a být úplně zničen. Ó, jak nesouhlasím s univerzalisty, když říkají, že satan bude spasen! On zhřešil a je původcem hříchu. Jeho duše zhřešila a on sám byl duchem. Ten duch bude totálně zničen a nic z něho nezůstane.

Když byla země zasažena hříchem, což se stalo na začátku, jakoby temná záclona spadla z nebe a ochromila celou zem. Všeliké božské stvoření na zemi bylo uvrženo do otroctví. Člověk zůstal v otroctví smrti, nemoci, těžkostí a žalu. Celá příroda padla s nim. Hřích dával narkózu a celý svět byl ochromen. Zůstali jsme zde v beznadějném stavu, protože do toho stavu upadlo celé stvoření na zemi, rovněž každý, kdo se na této zemi narodil, byl tomu podroben. Tedy pomoc musela přijít odněkud, kde není hřích. Nemohla přijít z této země.

Nikdo z nás nemohl vykoupit druhého. To muselo přijít z jiného místa. A tak když člověk poznal, že byl oddělen od svého Boha, stal se tulákem. Lidé vzlykali, plakali, starali se, toulali se po horách a pouštích a hledali města, kterého stavitelem a tvůrcem byl Bůh. Člověk věděl, že bude-li mu ještě dáno navrátit se do přítomnosti Boží, pak bude moci pohovořit s Ním o těchto věcech. Ale nebylo žádné cesty návratu. Byl ztracený. Nevěděl, kam se má dát. Nadále se toulal hledaje, jestli se mu nepodaří nalézt zpáteční cestu k tomu místu. Něco uvnitř mu říkalo, že pochází z dokonalého místa.

Uprostřed shromáždění dnešního rána, jako rovněž mezi posluchači magnetofonové pásky, která obejde celý svět, není žádný člověk, ani zde, ani jinde, který by nehledal té dokonalosti. Ve chvíli, kdy jsou zaplaceny vaše účty, myslíte, že s tím budete spokojeni. Když by účty byly zaplaceny, tu někdo ve vaší rodině onemocní. Když nemoc ustane, potom máte ještě více účtů, které je třeba zaplatit. Jakmile pozorujete, že vaše hlava šediví, pak toužíte stát se opět mladými. Opět a opět se to opakuje z důvodu záplavy hříchu. Leč ve vašich srdcích, z důvodu toho, že cosi hledáte, máte důkaz, že někde je dokonalost. Někde něco je.

Z toho důvodu, v přítomném čase, hříšník se stále toulá. Hezká mladá dívka dovoluje ostříhat kadeře svých vlasů, aby se stala populárnější. Maluje svoji tvář, aby hezky vypadala.

Dává na sebe takový oděv, aby zvýraznila svoji postavu, ale nic jiného nemůže najít. Hledá něco, . . . touží nalézt něco, co by se jí odplatilo. Způsobí to, že nějaký muž na ni zahvízdá, nebo zamává rukou a poplirtuje s ní. Mladý muž činí totéž ve vztahu k ženě. Touží se stát vzhledem k ní více atraktivním. Soused buduje dům a zařizuje ho určitým způsobem, aby vypadal lépe než dům souseda. To se stále opakuje. Hledáme něco, avšak stále něco jde kousek nad námi.

Mladá paní potkává jinou mladou paní, která je trochu populárnější. Soused nachází dům, který vypadá lépe než ten jeho, žena nachází jinou ženu oblečenou takovým způsobem, že vypadá lépe, než ona sama. U nás se nachází cosi, že něco hledáme a to je důvod toho, že jsme ztraceni. Toužíme najít "něco", co by bylo schopno přivést nás do stavu spokojenosti, co by mohlo uspokojit náš hlad, ale zdá se, že to nejsme schopni nalézt.

Lidské bytosti se pokoušeli to nalézt po všechny věky. Lkali po tom, vzlykali, činili všechno, co bylo v jejich silách, ale stále to nemohli nalézt, a proto se toulali kolem dokola po světě.

Až nakonec nadešel jeden den, to byl ten den na Golgotě. Jeden sestoupil z výsosti, z místa slávy, jehož jméno bylo Ježíš Kristus, Syn Boží, a vykonal dílo Golgoty. Ten den byla zaplácena ta cena. Problém hříchu byl navždy vyřešen. Byla otevřena cesta k těm věcem, po kterých hladovíme a žízníme. Byli jsme přivedeni do stavu uspokojení.

Není žádného člověka, který by navštívil Golgotu a vida ji, zůstal tím stejným. Všechno, po čem toužil, bylo naplněno v té chvíli, kdy přišel k tomuto místu. Byl to tak důležitý den a tak důležitá událost, že svět byl otřesen. Svět byl otřesen jak nikdy před tím, když Ježíš umíraje na Golgotě, zaplatil cenu hříchu.

Ten hříšný svět prožil zatmění. Slunce zašlo v poledne, a nervově se zhroutilo. Skály se zachvěly a hory padaly. Těla zesnulých lidí povstala z hrobu. Co se stalo? Bůh na Golgotě se snížil na nulu. Poranil navždy to zvíře, které se nazývá satan.

Od té chvíle se ďábel stal zlomyslnějším, protože na lidskou rasu dopadlo světlo. Každý ví, že zraněné zvíře, bývá vzteklejší. Plíží se dokola, i když jeho hřbet byl zlomen.

Tož, satan obdržel na Golgotě úder. Země to potvrdila. Největší cena všech věků byla zaplácena. Ten jediný ji mohl zaplatit, sestoupil a učinil to na Golgotě. Tam byla ta velká cena zaplácena. To je jedna z těch věcí.

Bůh to požadoval. Nikdo z lidí nebyl hoden. Nikdo z lidí nebyl toho schopen. Nikdo to nemohl vykonal a tedy sestoupil Bůh sám a stal se člověkem. Žil lidským životem, poddaný lidským tužbám a byl ukřižován na Golgotě. I tam, kde satan myslel, že On to není schopen vykonal, že není v stavu skrze

to všechno projít, On se vydal do Getsemane, vydržel takové zkoušky, ve kterých by neobstál žádný člověk. On přešel skrze to všechno jako člověk. Zaplatil tu cenu a to bylo příčinou zatmění země, to bylo jako narkóza před operací.

Když lékař dá člověku narkózu prve, než to provede, uspí ho. A když Bůh připravil, operaci pro svou církev, svět dostal narkózu. Příroda upadla do chvění.

Nic divného, vždyť umíral Bůh v lidském těle. To byla ta hodina, po které vyhlížel tento svět, ačkoli to mnoho lidí nepoznalo. Tak stejně se to děje i dnes. Mnoho lidí očekává tyto věci, a přesto je nemůže rozeznat. Oni nemohou rozpoznat východisko. Stále hledají rozkoše a věci tohoto světa, touží nalézt svoje vlastní východisko.

Mnoho ukazatelů směru poukazovalo na ten den. Bylo mnoho předobrazů, takových jako beránek, býk, holubice a mnoho jiných, ale nemohli to zlomit. Nebyli schopni rozlomit pouta smrti, protože satan byl vlastníkem země - těch skal, po kterých se kdysi procházel, když byly ještě rozpáleny jako sira (Lucifer byl synem Jitřenky a on se procházel po zemi, když byla ještě planoucím vulkánem). Tyto skály jež se schladily, v tu chvíli padaly na zem, když Ježíš umíral na Golgotě. Cena byla splacena a otroctví satana zlomeno. Bůh vložil do ruky člověka cestu návratu k tomu, co hledal. Už víc nemusel plakat. On zlomil hřbet satanovi, tam na Golgotě. Hřbet hříchu a nemoci. Tato skutečnost vede každou smrtelnou bytost na této zemi zpět do přítomnosti Boží s odpuštěnými hříchy. Haleluja! Naše hříchy jsou odpuštěny! Už více satan nám nemůže zastínit Boha. Byla připravena cesta. Bylo zřízeno telefonní spojení, Existuje telefonní linka slávy. Každá osoba se nachází v dosahu tohoto spojení.

Jestliže ně jaký člověk je plný hříchu a je spojen s tou "starou centrálou", jeho hřích mu bude odpuštěn. A nejen to. Jeho hřích bude zaplacen. Sláva! Nemusíš už víc mluvit: "Nejsem hoden!" Jistě že ne, ani bys nemohl být, ale ten, kdo byl hoden vzal tvoje místo a ty se stáváš volným. Již více se nemusíš toulat, již více nemusíš hledat lidské rozkoše na této zemi, protože:

“Jest pramen krví naplněn
jež proudí z Krista žil
a když v něm hříšník ponořen
jest zbaven hříchu sil.

Nemusíš zahynout. Existuje cesta a stezka. Ona je nazvána cestou svátosti a nečistý nechodí po ní, protože musí nejdříve přijít k tomu zřídлу a pak musí vstoupit na tu stezku.

On zlomil moc satana. Otevřel dveře vězení pekla. Všichni lidé na zemi, kteří byli zamčeni v tomto vězení, se báli, co s nimi bude, až zemřou, co s nimi smrt učiní. Tam na Golgotě On otevřel ty cely a vypustil všechny ty uvězněné na svobodu. Nemusíš již

vice být zmítán hříchem. Již vice nemusíš dávat své údy hříchu, piti, kouření, hazardním hrám, lži.

Můžeš postupovat uctivě, upřímně a spravedlivě. Satan zde nic nez může, protože jsi byl napojen na tu linii života. Ona je zakotvena do Skály Věků. Nic nemůže tebou otrást. Žádný vítr tě odtamtud nemůže odváť. Nic ani sama smrt nemůže tě oddělit od lásky Boží, která je v Ježíši Kristu.

A nyní, jaký význam má Golgota? Ztročení lidé byli osvobozeni. Lidé, kteří byli ve strachu smrti, nemusejí se jí více obávat. Člověk, který očekává město, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh, může se postavit na té stezce a obrátit svoji tvář k nebi, protože je svoboděn. Haleluja! Je vykoupen! Nemusí se už vice toulat, protože se našla cesta jak poznat, stojím-li v pravdě nebo ne. Bůh nám dáva život. Naše hříchy jsou pryč. Ten den na Golgotě zaplatil tu cenu. Když to všechno vidíme, nedivme se tomu, že básník napsal tato slova:

“Když skály se chvěly a nebe se zatmělo,
můj Spasitel sklonil svou hlavu a zemřel,
roztržení opony nám otevřelo cestu
do radosti nebe a věčných dní”.

Abraham se nemusel vice toulat krajinou, hledaje to město. Hříšník se už nemusí pozastavovat, může-li být spasen či ne. Nemocný člověk se už nemusí pozastavovat, jestli může být uzdraven anebo ne. Roztržení opony v tom dni na Golgotě ukázalo cestu k úplnému vítězství. Bůh udělil nám moc svého Ducha k vítěznému životu nad těmi všemi věcmi. Žádá, abychom jenom věřili tomu, co se stalo na Golgotě. Nebylo ještě nikdy takového dne. Nikdy v budoucnosti rovněž takový nebude. Protože takový den už nebude nikdy zapotřebí. Cena je zaplácena a my jsme vykoupeni. Díky Bohu! Jsme vykoupeni!

Nemusíme se už vice nad tím pozastavovat. Nemusíme se už vzhledem k tomu nic domýšlet. To všechno je odstraněno. Opona byla odhrnuta a my jsme byli postaveni na stezku, nemusíme se už nic pozastavovat a jen věřit a kráčet vpřed. Kráčíme rovnou do veliké přítomnosti Boží. Abraham o tom věděl, i jiní to věděli, pokud hledali to město. Oni věděli, že od někud přišli. Něco se stalo. Oni žili na zemi, která byla ochrnutá. Navštěvovaly ji zemětřesení, bouře, války, mordy. Vlk a beránek se živil jeden na úkor druhého, vlk požíral beránka, lev požíral vola. Nevypadalo to dobře. Dělo se něco zlého. Oni věděli o tom, že se děje něco zlého. Člověk, bratr, zabíjí bratra. Otec zabíjí syna. Syn zabil otce. Bylo v tom něco zlého a když zestárnul, umíral. Vysychal. Upadal do nemocí. Byl ztročen. Stromy rostly, ale nebyly nesmrtné a umíraly. Hory také podstupovaly změny. Moře vysychalo, vody klesaly. On hledal město, kde se to nebude vice dít. On věděl, že kdyby mohl přijít do přítomnosti Toho, který to stvořil dobré, že s Ním bude moci o těch věcech pohovořit.

Jaká to výsada, hříšníku, můžeš-li dnes vědět, že máš cestu k vyjití. Ten den na Golgotě otevřel tu cestu. Přece všichni patriarchově ji hledali! Golgota ti ji dává zadarmo.

Jak bys to mohl odvrhnout? Jak bys to mohl odvrhnout za cenu připojení se k nějaké denominaci? Jak bys to mohl odvrhnout a zaměnit něčím jiným například rozkošemi tohoto světa? Proč to nechceš přijmout?

Otevření opony vede zpěť člověka do přítomnosti Boží a přítom nezůstává na něm žádný hřích. Byla před ním otevřena cesta do skutečnosti, kterou hledal - do nebe, do slávy, do pokoje a věčného života. Vše se před ním otvírá.

Ten den znamenal smrtelnou ránu pro moc satana. On všechno ukončil. Mohu to vidět zde. On byl Beránkem v Edenu, tím prvním předobrazem, který byl ukázán, když Abel skrze víru obětoval Bohu lepší oběť, než Kain.

On musel vinnou révou uvázat beránka za šiji ke skále, vzít ostrý kámen do ruky místo nože, navrátit jeho hlavu a řezat a sekat dokud neumřel; vina byla potřísněna jeho vlastní krví, v níž ležel.

To byl stin. V tom dni na Golgotě umíral na zemi Beránek Boží. Umíral potřísněn svou vlastní krví. Byl pořezaný, posekaný, zbitý, poplivaný, potlučený, zpolíčovaný od tohoto světa, krev kapala z Jeho vlast dolů. Když umíral beránek Abela, umíraje mluvil jazykem, kterému Abel nebyl schopen rozumět. On bečel. Když toho dne na Golgotě umíral Beránek Boží, promluvil v jazyku, kterému také nikdo nemohl rozumět: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil"? To byl Boží Beránek posekaný, pořezaný, zmrzačený a zbitý. Byl to ten samý Beránek, kterého měl Abel na mysli, když viděl zaslíbené semeno ženy. To byl beránek, kterého Daniel viděl jako kámen, jak byl održen ze skály bez lidské ruky. To bylo kolo uprostřed kol, které viděli proroci. Všechno co oni předpověděli se spinilo v ten den, ten den na Golgotě. Byla to veliká událost. Hřbet satana byl zlomen.

Zaprvé jsme povinni hledat význam toho dne. Zadruhé jsme povinni vidět to, co se v tom dni stalo pro nás a co ten den pro nás učinil. Zatřetí toužíme pohlédnout na to, co jsme povinni učinit kvůli tomuto dnu.

Zaprvé jsme povinni na to pohledět, protože to je veliký den - největší den. Cena hříchu byla zaplácena. Moc satana byla zlomena. Nyní se chceme dozvědět, co jako v odpověď na to jsme povinni učinit.

Když Pán Ježíš umíral na Golgotě, v ten den na Golgotě - On nejen splatil cenu našich hříchů, ale on také zaplatil cenu a otevřel cestu, abychom Ho mohli následovat. S námi se to stalo podobně jako s padlým Adamem, který byl vykoupen. Duch vedl toho prvního Adama - skrze Ducha vládnul nad

celou přírodou. Pak my, lidé z této země, jsme byli vykoupeni skrze Krista, můžeme Ho následovat, počínajíc od toho dne na Golgotě. Pohleďme na to, co On pro nás učinil. Co musíme učinit ty a já? Možná povíš: “Cením si toho, je to dobrá věc”. My však musíme přijmout tu věc, přijmout jeho osobu, osobu Krista do svých srdcí. Pak jsme svobodni od hříchu. Z toho důvodu nevisí na nás už žádná pouta hříchu. Bůh. . . jako kdybychom nikdy nezhřešili. Dokonalá oběť nás učinila dokonalými. Ježíš řekl: “Buďte dokonalí, jako Otec váš nebeský dokonalý jest”. Tak není už nic k učinění, když nás učinil dokonalé v přítomnosti Boží.

Ale hleďte, kde ztrácíme své pozice? Jestliže nebdíme, zkusíme hledět dozadu, na to, čím jsme byli. Hledíme-li dozadu, na to, co jsme byli, oběť pro nás nemá žádný význam. Církví, copak to nevidíš? I kdybys chtěl něco učinit, není to možné. Já to nedokážu, ty také ne. Je zbytečné o něco takového usilovat, to je předem určeno k neúspěchu, jak dlouho hledíš na to, co jsi učinil. Nehleď na to, co jsi učinil. Hleď jen na to, co ten den na Golgotě učinil pro tebe. On zaplatil tvoji cenu. Vyřešil tuto otázku. Tvoje hříchy byly jako šarlat, nyní jsou jako snůh. Byly červené jako červce, nyní jsou vybělené jako vlna. Není na tobě žádný hřích. Jsi dokonale bezhříšný, bez ohledu na to, cos činil v minulosti nebo co činíš nyní, jsi bezhříšný. Tak dlouho, jak přijmeš Ježíše Krista jako svého Spasitele, tvoje hříchy jsou ti odpuštěny. Vše, co bylo odpuštěno, bylo vymazáno a zapomenuto. Nuže, co to způsobí? Když dojdeš do toho stavu a obdržíš Jeho Ducha, abys Jej následoval a činil to, co činil On a činíš to pro druhé, kteří Jej následují. On byl jedním dokonalým mužem. On vydal svůj život, aby ti dal příklad.

První věc, kterou chci říci: A co máme činit my? Ježíš nežil sám pro sebe, Svůj život zasvětil druhým. To je dokonalý věčný život. Mluvíš-li o to, že chodíš do kostela a děláš dobré skutky, to je na místě. Jestliže však ve svém životě žiješ sám pro sebe, nemáš věčný život. Život věčný, to je život pro druhé. Bylo to potvrzeno tehdy, když ten život sestoupil na Božího Beránka, On žil a měl život věčný. On nežil sám pro sebe. On žil pro druhé. Ty přijímáš věčný život tehdy, když přijímáš ten den a nebudeš už více žít pro sebe samého. Budeš žít pro druhé. Někdo řekl: “Jak můžeš vydržet, když někdo ti zle nadává”? Ty nežiješ sám pro sebe, žiješ pro druhého člověka, abys ho mohl vykoupit. Stali jste se syny. Problém leží v tom, že církev zapomíná na svoje synovství. Vy jste synové. Zaujímáte místo Krista. Jste syny a nežijete sami pro sebe, žijete pro jiné.

“Dobře, bratře Branhame, mohl bych žít pro toho bratra, protože on je upřímným člověkem”. Ne, o to nejde. Žij pro takového člověka, který tě nenávidí. Žij pro takovou osobu, která kdyby mohla, zabila by tě. Jeho to potkalo. Zabili Ho. On umřel, aby je mohl spasit. To je věčný život. Když to budeš mít uvnitř, potom můžeš nasměrovat svoji tvář do nebe. Obětoval jsi

všechno, co je tvoje. Zřekl jsi se všeho, jak se ovce zříká své vlny. Hledíš na Golgotu.

Doufám, že vám to pomůže k tomu, abyste v tomto stavu . . . hle, co musí prožít tato kaple, hle, co musí učinit ti lidé, poznat co jsou a jaký je jejich cíl.

Církev se nemá scházet k tomu, aby se tam pěkně hrálo a zpívaly se tam písně, sbor je místem korigováni. Soud se počíná od domu Božího. Musíme uznat sami sebe za mrtvé a žijící pro Krista. Potom připravil On cestu, abychom mohli sebe obětovat do Jeho služby a následovat Jej. Jestliže Jej následujeme, vedeme takový život, jaký vedl On. To je nádherné. Ježíš mluvil o tom a řekl . . . dovolte, abych na toto téma připomenul několik citátů. Poslouchejte pozorně, ať vám to neunikne.

Ježíš řekl, že v tom dni oddělí lidi takovým způsobem, jako se oddělují ovce od kozlů. Kozlům řekne: “Stůjte po levici”, a ovcím: “stůjte po pravici”. Ke kozlům řekne: “Odstupte ode mne, byl jsem totiž hladový a nenakrmili jste mne, byl jsem ve vězení a nenavštívili jste mne. Byl jsem nahý a nepřiordělili jste mne. Měl jsem žízeň a nedali jste mi pit, byl jsem nemocný a nenavštívili jste mne. Tedy odstupte ode mne.” Potom řekne ovcím: “Byl jsem hladový a nakrmili jste mne, byl jsem nahý a přiordělili jste mne, byl jsem chorý a posloužili jste mi”. Církvi, dejte pozor! Uchovejte to provždy ve vašich srdcích. Vše to bylo činěno podvědomě. Ti lidé to nečinili z pocitu povinnosti. Jestliže tě nějaký člověk nakrmí z pocitu povinnosti, činí to ze sobecké pohnutky. Tvé jednání musí však prýštit ze samotné podstaty tvého života.

Pro ovce to bylo takové překvapení, že řekly: “Pane, kdy jsme Tě vidaly lačného a nakrmily jsme Tě, kdy jsi byl lačný a nakrmily jsme Tě, žíznivého a daly jsme pít? Kdy jsi byl nahý a přiordělily jsme Tě. Kdys byl žíznivý a daly jsme Ti pit? Kdys byl nemocen a posloužily jsme Ti?” Stalo se to spontánně - z lásky. Jejich život tím prostě žil.

Bole, nechť lidé vidí, co pro nás znamená Golgota. Tak spontánně: “Pane kdyžs byl . . . my jsme o tom nevěděli”.

Pohleďte, Ježíš se obrátil a řekl: “Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili”. Život bez sobectví. Nejde o druhé myšlení, nejde o to, abyste na to museli myslet. Jste tak mrtví pro věci tohoto světa a tak živí v Kristu. A tak pevně kráčíte po této stezce, že tyto věci činíte zcela spontánně. Prostě je činíte.

Ne tím způsobem: “Pán chce, abych to učinil”. Ne, o to nejde. Ty jsi Jeho částí a Jeho Duch přebývá v tobě a ty jednáš takovým způsobem, jako On. Porozuměli jste tomu? Je cesta, která vypadá spravedlivou pro člověka, ale její konec je cesta smrti. Ne každý, kdo mi říká: “Pane, Pane”, vejde tam, “ale ten, kdo činí vůli mého Otce” - přichází to ze srdce, svobodně.

Tedy ten den na Golgotě splatil tu cenu, abychom mohli tímto způsobem postupovat. Neříkejte: “Víte o tom, že vdova Johnes jednoho dne neměla uhlí a já jsem přišel a zakoupil nějaké uhlí”. “Chci ti také říci, že jsem viděl bratra, který potřeboval nový oblek a koupil jsem mu ho. Chvála Pánu, jsem křesťanem.” Ach ty sobecký, bídný člověče! Ty jsi pokrytec! Ať neví tvoje pravice, co činí levice a levice co činí pravice.

Jste tak vpravdě mrtví v Kristu, že tak každopádně jednáte. Je to částí vaší přirozenosti, činíte to samozřejmě. Je to prostě život, který žije ve vás a jste zcela poddáni Duchu a On žije ve vás svůj vlastní život.

Ó, cítíte toho požehnaného Ducha? Apoštol Pavel řekl: “Již nežiji já, ale Kristus žije ve mně”. Děje se to spontánně.

“Bratře Branhame, chci ti říci, že my zde jsme křesťany, protože pomáháme těmto lidem”. Ó, styďte se! To není křesťanství. Křesťanství je, když to činíte spontánně. Zapomente na to, že . . . jděte a jednejte takto.

Kristus cele poddal svůj život Bohu a vydal ho veřejnou službu lidem. Vydal svůj život dobrovolně. On to nemusel učinit. On nepostupoval samolibě. Neřekl: “Bratře, vy všichni musíte na mne hodně myslet, protože já jsem přišel umřít za vás”. On neřekl o tom ani slova a přesto zemřel, protože Bůh byl v něm. To je Bůh v tobě, to je Bůh ve mně, který činí to, že nejsme lhotejní vůči lidem.

Ovce se nacházejí na jedné straně. Jedna z prostřed jich se ozývá: “Pane, já jsem učinila toto. Pane, já jsem učinila ono.”

On odpovídá: “Odstupte ode mne činitelé nepravosti, nikdy jsem vás neznal”.

Ó, kdyby se církev mohla vrátit do těchto základních pravd! Nejde o činění vlastního úsilí a k něčemu se dopracovat. Je to něco, co se v tobě narodilo.

Promiňte mil přátelé letniční. Já jsem letničním, ale moji přátelé letniční došli do takového stavu, kde se neobejdou bez řízné hudby, bez zvучné skupiny, tleskání rukama, nebo bubínku, aby nadělali hluk. To jsou všechno jenom emoce. Kapela hraje také když jdou vojáci do války, aby ty lidi emocionálně podnítily do boje. Věřím v muziku, věřím v tleskání rukama, věřím tomu všemu, je to na místě. Máme to mít. Vy jste ale nechali velké věci zanedbané, jmenovitě tu oběť vlastního života, aby Bůh žil ve vás a mohli jste tak spontánně činit to, co je správné, protože to je pravda. A taktó jít kupředu a nemyslet na nic jiného. Prostě žít takovým způsobem. Potom můžete pozorovat, co se bude dít. Najdete se na té stezce. Takový význam má pro nás Golgota, na té stezce - otevřela pro nás tento den.

Pamatujte na to, že nemůžete být polovinou ovci a polovinou kozlem. Oni se nekříží. Mnoho lidí říká: “Víš co? V naší skupině máme organizaci. Pomáháme bídným a vykonáváme takovou činnost.” Je to na místě, ale vy se tím chválíte a to nemá být. Čiňte vaše almužny v skrytosti, jak to řekl Ježíš. Má to být pro vás něco samozřejmého.

Nepřikládat tomu větší váhu, než když se jdete napít vody. Vy cítíte žízeň. Jestliže někdo vedle tebe žízní, pomysli také na něho. Další člověk je v potřebě, pomysli na něj jako na svoji vlastní potřebu a nepřikládej tomu větší pozornost. Jdi dál.

Nemůžeš být polovinou ovci a polovinou kozlem. Proto když říkáte: “Naše církev založila organizaci, rozdává chudým, činíme to, nebo tamto”. Nemáte-li život Kristův ve vás, činíte to celkem zbytečně.

1. Korintským ve 13. kapitole apoštol Pavel řekl: “Kdybych rozdál celý svůj majetek, kdybych nakrmil ubohé a vydal tělo své k spálení jako oběť, nic mi to nepomůže”. Je to ostré, ale pravdivé. Musíte se smířit s touto skutečností. Poznejte, co pro vás učinila Golgota.

Hledíme na ten čin a říkáme: “Ach, to je krásné”! Ne, to nejde. Jestliže ten Syn Boží musel jít na Golgotu, aby byl ukřižován, každý syn, který přichází musí také jít na Golgotu. Musí také mít Golgotu. Musí mít ten den na Golgotě. Já musím mít ten den Golgoty. To řeší otázku hříchu. Ne podání ruky od kazatele, ne angažování se ve věcech církve, ne skrze poslání dopisů nebo na základě učiněného vyznání, přichází to skrze ZROZENÍ.

On nikdy neposílal dopis. On nikdy nečinil vyznání. On předložil ZROZENÍ. Jenom takovým způsobem tam můžeme vejít. Pak žijeme křesťanským životem zcela spontánně.

Další úvaha; polovina kozla a polovina ovce. Není něco takového! Nemůžeš být polovinou kozlem a polovinou ovci. Jsme buď kozlem nebo ovci. Jestliže plníte jen dobré skutky a myslíte, že tímto způsobem tam vejdete, potom by se ten den na Golgotě ukázal být nepotřebný. Stačil by zákon. On ale byl ten den na Golgotě za tím účelem, abychom nebyli jenom členy církve, ale byli syny a dcerami Božími.

Takový význam má ten den na Golgotě. Takový význam má on pro tebe. A můžeš-li, následuj Pána Ježíše a čiň to stejně. . .

Řeka nemůže plynout v jednom okamžiku nahoru a dolů. Řeka může plynout jen jedním směrem. Také Duch Boží plyne jen jedním směrem. On nebere s sebou příměšky. On plyne jen jedním směrem.

Nežli ukončím, pohleďme na Ježíše. Ježíš řekl: “Skutky, které já činím i vy činit budete i větší nad to, nebo já jdu k Otcí”. Nechci k tomuto sboru mluvit dlouho. Snad mi rozumíte. Toto

poselství je nahráváno na magnetofonovou pásku a poslouchají je desetitisíce na celém světě. Pro kritiky bych chtěl dát nyní otázku. Častokrát jsem byl dotazován: “Jakým způsobem věříš Bibli?” Ježíš řekl: “Skutky, které já činím i vy budete činit, i větší nad to budete činit, protože já jdu k Otci”.

Človče, jak tomu můžeš tak špatně rozumět? Jak můžeš bloudit tak daleko vzdálen správnému poznání? opírajíc se o svou intelektuální teologii a myšlenkové koncepce a něco takového?

Mojí drazí, ztraceni přátelé, což nemůžete rozumět tomu, že Bible se musí rozsuzovat duchovně? Ježíš děkoval Otci, že zakryl ty věci před vzdělanými, zběhlými, moudrými, rozvážnými a zjevil je nemluvňatkům, která dovedou přijít na Golgotu.

Poslouchejte jakým způsobem On řekl: “Skutky, které já činím. . .” (On je činí právě nyní). “Skutky, které já činím - uzdravení nemocných, křísení mrtvých, otvírání očí slepých - tyto skutky i vy budete činit. Budete je činit pokud budete ve mě věřit, neboť já jdu ke svému Otci. Ještě chvíličku a svět mne více neužrjí. Vy mne ale přesto budete vidět, budu s vámi a dokonce ve vás až do konce světa. Nenechám vás bez útěchy. Budu prosit Otce, aby vám poslal jiného Utěšitele, kterým je Duch Svátý, kterého svět přijmout nemůže, ale vy Ho můžete přijmout.”

Dávejte nyní pozor, ty veliké skutky, ta veliká moc v církvi se nezakládá jenom v tom skrze modlitbu uzdravovat nemocné, vyhánět démony, ale také v to udělit věřícím život věčný. Duch Svátý sestupuje a je dán do rukou církve, aby udělila život. To je význam Golgoty.

Bylo třeba mravně pokleslé a zvrhlé muže a ženy pozdvihnout na úroveň synů a dcer Božích, aby uzdravovali nemocné a udělovali věčný život. Stalo se to díky seslání Ducha Svatého na poslušné věřící. Muži, kteří byli kdysi nevěřící, stali se věřícími a udělují duchovní věčný život.

O co větší věc je to, když řekneme k té nemocné ženě, která zde leží: “Mohu se modlit modlitbou víry”, a ona je díky tomu uzdravena. To je veliká věc. On to ve svém čase také činil. On však také řekl: “Větší skutky nad to budou činit, neboť dám vám moc nejen je křísit k životu, ale udělit jim věčný život - aby žili na věky”.

Bídny, slepý, nuzní lidé, jak můžete to nevidět? Což nevíte, co je ta větší věc? Největší věc, která se lidem mohla stát, je udělení jim věčného života.

Čím je život věčný? Životem, který žil On. Život, který byl v NĚm, On udělil jiným. Cožpak to člověk dokáže učinit? Syn Boží ano, Ježíš řekl: “Komu hříchy odpustíte, tomu budou odpuštěny, komu je zadržíte, tomu budou zadrženy.” Avšak v tom

se katolická církev a mnohé jiné dopustili těžkého omylu. Oni si dovolují říkat: "Odpouštím ti tvoje hříchy". O to se tu nejedná!

Jakým způsobem byly odpuštěny hříchy v Bibli? Petr dal na to odpověď v den Letnic. Lidé se ptali: "Co máme činit, abychom byli spaseni? Jak můžeme mít to, co vy máte?"

Petr jim dal předpis. Řekl jim co mají činit: "Pokání čiňte každý před Bohem a dejte se pokřtít ve jméno Ježíše Krista". Za jakým účelem? "Na odpuštění vašich hříchů". To jsou ty větší skutky.

Kolik kazatelů, posluchačů v mém středu i posluchačů magnetofonových pásků je hotovo dnešního rána jít na Golgotu a pohledět na to, co Bůh pro tebe učinil, odhodit své denominační věření a hlásat evangelium? Haleluja! Leží to na tvém klíně. Co s tím chceš učinit? No ovšem! Pokání a odpuštění hříchu musí být zvěstováno v Jeho jménu pro celý svět, počínaje od Jeruzaléma.

Jaký význam má pro tebe Golgota? Co ten den pro tebe učinil? Copak tě pošpinil nějakou teologií? Copak tě učinil ohyzdným rouchem - nebo z tebe učinil křesťana? Jsi zaprodán pro Boha, haleluja! Hříchy jsou shlazeny! Děkuji Ti Ježíši. Větší skutky nad to činiti budete. Cožpak nevíte, kde se nachází ta potřeba? Větší skutky nad to. . . odpuštění hříchů ve jménu Ježíše Krista. Ale vaše náboženská přesvědčení a denominace tě tak spoutaly, že stále flirtuješ s tímto světem. At mi řekne nějaký muž nebo žena, že může přijít na Golgotu a chce při tom být něčím velkým. . . Řekni mi, jak bys mohl hledět na tvář Golgoty? Ten den na Golgotě.

Jak můžeš mít tvůj den na Golgotě a vyjít odtud jako ohyzdné roucho? Jak můžeš vyjít odtud jako loutka některé organizace a hlásat nějaké lidské nauky? Proč se nepokoříš před Slovem Božím? Jestliže tam někdy přijdeš, potom odtud vyjdeš pokorný. Jak můžeš chtít být něčím velkým ve své organizaci a nosit péro na klobouku? Ježíš Kristus, Syn Boží, pokořil sebe samého a dovolil, aby jeho tělo bylo ztlučeno, tvář poplivána a nakonec v hanbě a ponížení mu strhli šat a ukřižovali ho před očima světa. On celou tuto hanbu snesl. Jak můžeš přijít na Golgotu a vrátit se odtud jiným než byl On? To je hanba a zneuctění.

Možná chceš říci: "Ale oni mne přece vykopnou ven". At' tě vykopnou. Měj svůj den na Golgotě! A Bůh bude mít. svoji cestu s tebou! Dovol, ještě jednou to budu citovat: **MĚJ SVŮJ DEN NA GOLGOTĚ! BŮH BUDE MÍT SVOJI CESTU S TEBOU!** Modleme se.

Pane Bože, vyzdvihni nás všechny nyní na Golgotu. Pane, dovol se nám uvolnit se od samého sebe, jakož i od strachu před lidmi i strachu předtím, cokoliv o nás řekne. Vždyť celý svět se Mu smál a utrhál. Ale On byl poslušný až do smrti. On v poslušnosti snášel hanbu, byl poslušný dokonce ve vztahu k nejvyšší vládě a my víme o tom, že satan napadnul tuto zem, stal

se je jím vládcem a autoritou. Vždyť dal o tom svědectví dokonce i před našim Pánem a řekl: “Tato království patří mně. Dělán si s nimi cokoliv chci.” Uvědomujeme si, že od toho dne až do dneška ten svět nacházej se pod prokletím, byl spravován tím, který byl příčinou prokletí. Ale Bože, ó Bože, my sloužíme Království, které nenosí znamení prokletí.

Otče, Bože, jak předivné to je, že jsi učinil veliké věci na obrazovce dnešního světa. Dopustil jsi to, aby bylo učiněno to veliké zobrazení desatera atd. . . a dovolil toto uvidět mužům a ženám, kteří ani stínem nezavadili o dveře kostela. Boží cesta je cesta, kterou tento svět odvrhnul. Neboť my jsme vlastně. . . žijeme v tomto světě, ale nejsme z tohoto světa. My jsme přišli na Golgotu. Ukřižovali jsme sami sebe a svázali se s Královstvím Božím, abychom náleželi Jemu. Bez ohledu na to, co říká ten svět, toužíme kráčet s nevelkou pohrdanou hrstkou těch, kteří náležej Pánu. Míříme ke zmrtvýchvstání a věříme, že ono je již blízko. Pane, když budeme vzkříšení do království, které zavládne nad tímto světem takovým způsobem, jak to viděl Daniel a celý svět byl setřen na prach jako plevy, které rozmítá letní vítr na humně. Ale ta Hora, ta Skála vyrostla do veliké hory a přikryla zemi. Ten kámen sestoupí. Ó, Bože, my chceme být Jeho částí. Dovol nám zapřít samých sebe, vzít náš kříž na každý den, žít pro Krista, žít pro druhé, dej to Pane.

Jestliže se zde dnešního jitra nachází někdo, kdo Jej nepoznal jako svého Spasitele a touží, abychom ho vzpomenuli v závěrečné modlitbě a touží, aby to byl jeho Den na Golgotě, ať zvedne svoji ruku a řekne: “Bratře Branhamo, modli se za mne. Toužím Ho poznat jako mého Spasitele.” Ať tě Bůh žehná mladý příteli. Je ještě někdo? Ať tě Bůh žehná můj bratře tam vzadu. Ještě někdo touží říci: “Chci Jej poznat, chci, aby to byl pro mne Den na Golgotě. Cítím se nemocen a unaven. Jaký smysl dává zaměstnávání se s věcmi, ve kterých jsem se narodil? Narodil jsem se. Narodil jsem se, abych byl Synem Božím a nyní se mne přidržují věci tohoto světa.

Bože, toužím se dnes dát ukřižovat. Dovol mi ukřižovat samého sebe, vlastní názory, abych mohl žít s Kristem a žít pro jiné. Bez ohledu na to, jakým způsobem oni postupují se mnou. Zda se mi budou posmívat, zda také pronásledovat a mluvit proti mně všechny zlé věci. Dovol mi v pokoře kráčet vpřed, v tichosti Beránka, tak, jak postupoval On. Dal zaslíbení, že jednoho dne, v posledních dnech vzkřísí mne znova. Vyhližím na ten den.

Ještě někdo touží zdvihnout svoji ruku? Ať ti Bůh žehná i tebe tam vzadu. Ano, ještě někdo? Ať ti Bůh žehná, ať ti Bůh žehná. Ještě několik rukou před modlitbou.

Náš nebeský Otče, je řečeno, že když Petr kázal ve dnech Letnic “kdokoliv uvěřil, připojil se k církvi”. Oni opravdu věří z celého srdce. Mám na mysli ty lidi, kteří právě zvedli svoje

ruce. Věřím, že oni uvěřili celým svým srdcem. A jestliže tak učinili je zde lázeň s vodou, která na ně čeká. Jestliže touží, aby jim byly odpuštěny hříchy, je zde někdo, kdo je může pokřtít v to jméno, v to jediné jméno, které je dáno pod nebem pro lidi, skrze které bychom mohli být spaseni. Když jsem před chvíli citoval to místo z Písma, že “pokání a odpuštění hříchů musí být hlášáno v Jeho Jménu na celém světě, počna od Jeruzaléma”, a v Jeruzalémě, když tam bylo kázáno pokání a odpuštění hříchů, apoštolé jim citovali z Písma a řekli, že nejdříve musejí pokání činit a potom se nechat pokřtít ve jméno Ježíše Krista. Byl to úkol kazatelů. Tamti činili pokání a on křtil na odpuštění jejich hříchů. “Komukoliv hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny. Komukoliv hříchy zadržíte, tomu jsou zadrženy.”

Otče, jak mohl ten svět dostat nápad zlého humoru do té míry, jak to vidíme? Proč neuvěřil tomuto prostému evangeliu? Oni dokonce zkoušejí používat jako náhražku falešná jména, falešné křty, falešný křest Duchem Svatým. Kazatelé potřásají rukama, užívají tituly Otce, Syna a Ducha Svatého, což nenajdete nikde v Písmu, jsou to pouze dokumenty, napsané skrze Římany, ale není to křesťanské učení. Toho nenacházíme nikde v Bibli. Shlazení hříchů se nemůže vykonat skrze tituly, ale jenom skrze Jméno Ježíše Krista.

Tedy Otče, uvědomujeme si, že je to velice nepopulární. Tvoje cesty byly takové vždy. Ale necht' mužové a ženy dnešního rána se potkají s tím dnem, s tím Dnem na Golgotě. Ježíš byl opovržen v tom dni. Bezostyšně byl obnažen a zmrzačen, poplíván a posmíván tím světem, rovněž i skrze církev, od lidí, kteří Ho měli milovat a přesto všechno dokonce neotevřel svoje ústa, ale šel, aby zemřel za tento lid, který se mu posmíval.

Bože, zdvihni nás dnešní ráno na Golgatu. A jestliže lidé mluví, že jsme šílení, jestliže říkají, že máme mylné porozumění Písma, Bože, ať mluví cokoli, oni neobstojí v Boží přítomnosti a nemohou dokázat, že to bylo bludné.

Oni nejsou ve stavu přikrýt svoje hříchy skrze Bibli. Ale Bible obnažuje jejich hříchy, jejich nevíru, touhu po popularitě i snahu jednat jako ten dav. Dej mi dnešního rána přijít na Golgotu a začít od Jeruzaléma, aby pokání i odpuštění hříchů bylo zvěstováno v Jeho Jménu všem národům, počna od Jeruzaléma. Aby mohli vykročit na tu cestu kříže, nechat se posekat a poplívát, přijmout na sebe posměch a nadávky všeho druhu, které mohou být vyjmenovány skrze množství náboženských odpadlíků a také těch, kteří podvracejí sbory, necht' se jakkoli jmenují.

Pane, dej nám dnešního jitra zaujmout naše místo s hrstečkou pohrdaných Páně. Dej nám chodit tak, jako apoštolové, nehledě ani vpravo ani vlevo a v upřímnosti našich srdci sloužit Bohu. Dej nám to, Otče. Uzdrav také nemocné a

utrápené, kteří jsou v modlitební řadě. At ti, kteří zdvihli svoje ruce, mohou v této chvíli činit pokání ve svých srdcích. At ti, kteří po dlouhý čas stáli vzadu, mohou rychle spěchat do vody a dát obmýt své hříchy ve jménu té oběti - Ježíše Krista, Syna Božího. Amen.

TEN DEN NA GOLGOTĚ CZH60-0925
(That Day On Calvary)

To kázání Bratra Williama Marriona Branhama, vyhlášené v neděli ráno, 25. září 1960, v Branham Tabernacle v Jeffersonville, Indiana, U.S.A., bylo přepsané slovo do slova s magnetickéj pasky s angličtiny. To české přeložení bylo vytisknuté v roce 1990.

CZECH

©1990 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org